

”مینی بچی - 21 جنمون کی پوری پرابڈ لینی کی لیٹی باپ پر پورا پورا

ہلی چڑھو، اڈورا نہین، ہلی چڑھنا اَرقات باپ کا بن جانا“

پرشن :- کس گھیم بات کو سمجھنی کی لیٹی بیحد کی ہڈی چاہیئی؟
اُتر :- یہ بیحد کا بنا بنایا ڈراما ہے، جو پاست ہوٹا ڈراما پورا ہوتا ہے، ہم گھر جائیئی،
قر نئین سر پارت شروع ہونگا... یہ گھیم باتیں سمجھنی کی لیٹی بیحد کی ہڈی چاہیئی۔
بیحد رچنا کا گیان بیحد کا باپ ہین دیتی ہے۔

پرشن :- منش کس بات پر ہاء ہاء کر رہی مارتی ہے اور تم بچی خوش ہوتی ہو؟
اُتر :- اگیانی منش توری سی بیماری آئی پر رہی مارتی، تم بچی خوش ہوتی کیونکہ
سمجھتی ہو یہ پی پڑاٹا حساب کتاب چکتو ہو رہا ہے۔

گیت - 1 - تون نین رات گنوائی سوکی....

اوم شانتی . واسطو پر اوم شانتی کھنی کی پی ضرورت نہین ہے۔ پرنتو کچ نہ کچ بچوں
کو سمجھانا ہین ہوتا ہے، پرپیچہ دینا ہوتا ہے۔ آج کلہ بہت ہے جو اوم شانتی، اوم شانتی
چپتی رہتی ہے۔ اَرقت تو سمجھتی نہین۔ اوم شانتی، ہم آتما کا سوڈرم شانت ہے۔ یہ تو نیک
ہے پرنتو قر اوم شووہم پی کہہ دیتا ہے، وہ قر رانگ ہو گیا۔ واسطو پر ان گیتون آد کی پی
ضرورت نہین ہے۔ جب کہ ہم شاستر ہین چور دیتی ہے تو انکی پی درکار نہین۔ یہ ہماری
کام کی چیزیں نہین ہے، دنیا پر آج کلہ کنرس بہت ہے۔ ان سپی کنرس پر فائدا کچ
نہین ہے۔ منرس تو آپی ہین آتا ہے ایک بات کا۔ باپ بچوں کو سنمک بٹک سمجھاتی ہے،
کھتی ہے تم نین پگتی تو بہت کی، اب پگتی کا نام نشان غائب ہوتا ہے۔ رات پوری ہو اب
پریات ہو رہی ہے۔ پریات کا بہت مہتو ہے۔ پریات کی سمیہ باپ کو یاد کرنا ہے۔ پریات کی
سمیہ پگتی پی بہت کرتی ہے۔ مالہا پی چپتی ہے۔ یہ پگتی مارگ کی رسر چلی آتی ہے۔
باپ کھتی ہے بچی یہ نائک پورا ہوتا ہے، قر چکر رپیٹ ہوتا ہے۔ وہان تو پگتی کی درکار
نہین۔ خد ہین کھتی ہے پگتی کی باد پگوان ملتا ہے۔ پگوان کو یاد کرتی ہے کیونکہ دکی
ہے۔ جب کوئی آفت آتی ہے وہا بیمار پرتی ہے تو پگوان کو یاد کرتی ہے۔ پگت ہین پگوان
کو یاد کرتی ہے۔ پگتی، گیان اور باد پر ہے وٹرا ب۔ پگتی کی باد قر ہے دن۔ دن کھا جاتا ہے
نئین دنیا کو۔ پگتی، گیان، وٹرا ب اکیر نیک ہے۔ وٹرا ب کسکا؟ پڑاٹی دنیا، پڑاٹی سنہنڈ آد
سین وٹرا ب۔ چاہتی ہے ہم مکتی ڈام پر بابا کی پاس جاوین۔ پگتون کو ہین پگوان باپ ملتا
ہے۔ پگتون کو سدگتی دینا پگوان کا ہین کام ہے۔ اور کچ کرنا نہین ہے صرف باپ کو
پھچانا ہے۔ باپ ہے اس منش سرشتی جھاڑ کا بیج، اسکو اُلٹا جھاڑ کھتی ہے۔ بیج سین
جھاڑ کُسی نکلتا ہے، یہ تو بڑا سہج ہے۔ آپی تم جانتی ہو یہ وید شاستر، گرنت آد پڑھنا،
جپ تپ کرنا یہ سب پگتی مارگ ہے۔ یہ کوئی پگوان کو پانی کا سچا مارگ نہین ہے۔
سچا مارگ تو پگوان ہین دکلاتی ہے مکتی جیون مکتی کا۔ تم جانتی ہو اب ڈراما پورا ہوتا
ہے، جو پاست ہوٹا سو ڈراما۔ اس سمجھنی پر بڑی بیحد کی ہڈی چاہیئی۔ بیحد کا مالک ہین

ساري سرشتي کي آءِ مڙهه آءِت ڪا، بيحد ڪا ڳالھ ڏيئي هئي. اُسڪو ڪها جاتا هئي ڳالھيشور، رچتا. ڳالھيشور آرٿا ايشور ۾ ڳالھ هئي، اُسڪو ڪهڻي هئي روحاني اسپرچوئل ناليچ. ڳاڊ فادر لي ناليچ. ته پي ڳاڊ فادر لي اِسٽوڊنٽ بني هو. بروبر پڳوانو واچيه تمڪو راج يوگ سڪلاتا هون تو پڳوان ٽيچر پي نهرا. ته اِسٽوڊنٽ پي هو، بچي پي هو، بچون ڪو ڏاڏي سين ورٿا ملتا هئي. يهه تو بڙي سهج بات هئي. بچا اُگر لائق نهين هون تو باپ لات مار ڪر نڪال ڏيئي هئي، ڏنڌي آءِ ۾ جو اچي مددگار هون هئي اُنڪا هين حصا لڳتا هئي. تو ته بچون ڪا پي ڏاڏي کي ملڪيت پر حق هئي. وه هئي نراڪار. بچي جاني هئي هر اُپني ڏاڏي سين ورٿا لي رهي هئي. وهي سورب کي اِسٽاپنا ڪرتي هئي. ناليچفل هئي. برهما وشنو شڪر ڪو پنت پاون سدگتي داتا نهين ڪهينگي وهه اِيڪ هين هئي. ياد پي سڀي اِيڪ ڪو هين ڪرتي هئي. باپ ڪا پتا نه هوني ڪارڻ ڪهه ڏيئي هئي ڪ سڀ ۾ پرماتما هئي. اُگر ڪوئي ڪو ساڪياتڪار هو جاتا هئي تو سمجهتي هئي هنومان نين درشن ڪرايا. ڪوئي پي چيز ۾ پاون رکو تو ساڪياتڪار هو جاتا هئي. يهان تو پڙهائي کي بات هئي. باپ ڪهڻي هئي مٿن بچون ڪو آڪر پڙهاتا هون. ته ڏيکي پي هو ڪئسي پڙهائي هئي، جئسي اُور ٽيچر هون هئي بلڪل ساڌارڻ ريت پڙهائي هئي. بئريسٽر هونگا تو آءِ سمان بئريسٽر بنائينگا. يهه تو ته هين جاني هو ڪ اِس پارت ڪو سورب ڪس نين بنايا؟ اُور پارت ۾ رهي والي سوريونسي ڏيوڊي ڏيوٿائين ڪهان سين آئي؟ منشون ڪو بلڪل پتا نهين هئي. اُپي هئي سنگر. ته سنگر پر ڪري هو، دوسرا ڪوئي سنگر پر نهين هئي. يهه سنگر ڪا ميلا ڏيکو ڪئسا هئي. بچي آئي هئي باپ سين ملني. يهه ميلا هين ڪلياڻڪاري هئي. باقي اُور جو پي ڪنڀ ڪي ميلي آءِ لڳتي هئي، اُن سين ڪوئي پراپتي نهين. سچا سچا ڪنڀ ڪا ميلا ڪها جاتا هئي سنگر ڪو. ڳاڻي هئي آتما پرماتما اَلگ رهي بهوڪال ڦر سندر سهاونا ميلا ڪر ڏيئا هئي. يهه سنگر ڪا سميه ڪتنا ڪلياڻڪاري هئي ڪيونڪ اِس سميه هين سڀڪا ڪلياڻ هون هئي. باپ آڪر سڀڪو پڙهائي هئي، وهه هئي نراڪار، اِسٽار. لنگ روپ رڪا هئي سمجهائي کي ليئي. ٻنڌي رڪني سين ڪچ سمجهه نه سڪي. ته سمجهاءِ سڪتي هو آتما اِيڪ اِسٽار هئي. باپ پي اِسٽار هئي. جئسي آتما وئسي پرم پتا پرماتما. فرق نهين هئي. ته بچون ۾ پي نمبروار هئي. ڪوئي ڪي ٻڌي ۾ ڪتني ناليچ پري هوئي هئي، ڪوئي ڪي ٻڌي ۾ ڪتني. اُپي ته سمجهتي هو هر آتمائين ڪئسي 84 جنم پوئتي هئي. هرايڪ ڪو اُپنا حساب ڪتاب پوئنا هين پرينگا. ڪوئي بيمار پرتي هئي، حساب چڪتو ڪرنا هئي. ائسي نهين ايشوريه سنتان ڪو يهه پوئنا ڪيون هون هئي! باپ نين سمجهيا هئي بچي جنم جنمانتر کي پاپ هئي. پل ڪماري هئي، ڪماري سين ڪيا پاپ هونگا؟ پرنٽو يهه تو اُنِيڪ جنمون ڪا حساب ڪتاب چڪتو هون هئا نان. بابا نين سمجهيا هئي اِس جنم ۾ پي ڪيئي هوئي پاپ اُگر سٽائينگي نهين تو اُندر ورڌي ڪو پاتي رهينگي. بتلاءِ ديني سين ڦر وهه ورڌي نهين هونگي. يهه تو سمجهتي هئي، سڀ سين نمبرون پارت پاون ٿا، اَب پارت سڀ سين پنت هئي. تو اُنهن ڪو محنت پي جاسٽي ڪرني پرتي هئي. جو سروس بهت ڪرتي هئي، سمجهه سڪتي هئي هر اونچ نمبر ۾ جائونگا. ڪچ حساب ڪتاب رها هونگا هونگا تو پوئنا پرينگا. وهه پوئنا پي خوشي سين پوئنا جاني هئي. اُڳيانِي منشون ڪو تو ڪچ هون هئا ته تو اِيڪدم هاءِ هاءِ ڪر رڙي مارني لڳ پرتي هئي. يهان تو خوشي سين پوئنا هئي. يهه چولا پارت بجاني کي ليئي همڪو اُتسا ملا هئي. اُپي ٻڌي ۾ آيا هئي، هر سڀ سين جاسٽي پنت بني هئي.

بڙي محنت ڪرڻي پرتي هئ. آشچريه نهين ڪانا چاهيئي ڪ فلاڻي ڪو يهه بيماري ڪيون! آڙي ديڪو ڪرشن ڪا پي نام ڳايا هوئا هئ سانوڙا، گوڙا. چتر بناني والي تو سمجھتي نهين. وه تورادي ڪو گوڙا ڪرشن ڪو سانوڙا ڊڪاتي هئ. سمجھتي هئ رادي ڪماري هئ تو اُنڪا مان رکتِي هئ. سمجھتي هئ وه ڪئسي ڪالي هونگي. ان باتون ڪو تهر سمجھتي هو. جو ديوتا ڪل ڪي ٿي وه آب آپني ڪو هندو سمجھه رهي هئ.

تهر شريمت پر آپني ڪل ڪا اُڌار ڪرتي هو. ساري ڪل ڪو پاڻ بنانا هئ، سئلوچ ڪر اوپر لي آنا هئ. تهر سئلوچن آرمي هو نان. باپ هين ڏرگتي سين نڪال سدگتي ڪرتي هئ، وهي ڪرڻيتر، ڊئريڪتر، مکيه اُڪتر ڳايا هوئا هئ. اُڪتر ڪئسي هئ، پنت پاڻ باپ آڪر پنت دنيا ۾ سڀي ڪو پاڻ بناتي هئ تو مکيه هوئا نان. برهما وشنو شڪر ڪو ڪوئي ڪرڻ ڪراونهار نهين ڪهينگي. آبي تهر انيو سين ڪهه سڪتي هو بابا جسڪو ڪرڻ ڪراونهار ڪهتي هئ وه اس سميه پارت بجاتي هئ. وه پارت بجائينگي پي سنگهر پر. اُنڪو ڪوئي جانتِي نهين. منش 16 ڪلا سين ڦر نيچي گرتي هئ. آهستي آهستي ڪلا ڪم هوتي جاتي هئ. هر جنهر ۾ ڪچ نه ڪچ ڪم هوتي هئ. ستيگ ۾ آڻ جنهر ليني پرتي هئ. ايڪ ايڪ جنهر ۾ ڊراما اَنوسار ڪچ نه ڪچ ڪلا ڪم هوتي هئ. آبي هئ چڙهني ڪي واري. جب پوري چڙه جائينگي ڦر ڏيري ڏيري اُترينگي. بچي جانتِي هئ آبي يهه راجڌاني استاپن هو رهي هئ. راجڌاني ۾ تو هر پرڪار ڪي چاهيئي. جو آچي ريت شريمت پر چلتي هئ وه اونچ پد پاتي هئ، سو پي جب پوچي نان! بابا ڪو آپنا پوتاميل پي پيچي، تب بابا راءِ دي سڪتي هئ. اُڪسي نهين بابا تو سڀ ڪچ جانتِي هئ. وه تو ساري دنيا ڪي آد مڌيه اُنت ڪو جانتِي هئ. ايڪ ايڪ ڪي دل ڪو تو نهين بئڻ جائينگي، وه ناليبجفل هئ. بابا ڪهتي هئ مئن آد مڌيه اُنت ڪو جانتا هون، تب تو بناتا هون ڪ تهر اُڪسي اُڪسي گرتي هو. ڦر اُڪسي چڙهتي هو. يهه پارت پارت ڪا هئ. پڳتي تو سڀ ڪرتي هئ. جو سڀ سين جاستي پڳتي ڪرتي هئ اُنڪو پهلي سدگتي ملني چاهيئي. پوجيه ٿي ڦر 84 جنهر پي اُنهنون نين ليئي. پڳتي پي اُنهنون ڪي هئ نمبروار. پل اس سميه جنهر ملا هئ پرنٽو آڱي جنهر ڪي پاپ تو هئ نان. وه ڪتتي هئ ياد ڪي ٻل سين. ياد هين ڊفيڪلت هئ. تمهاري ليئي بابا ڪهتي هئ تهر ياد ۾ بئو تو نروڳي بنينگي. بابا سين ورثا ملتا هئ سڪ، شانتِي، پوترتا ڪا. نروڳي ڪايا يا بڙي آيو پي ملني هئ صرف ياد سين. ناليچ سين تهر ترڪالدرشي بنتي هو. ترڪالدرشي ڪا آرٽ پي ڪوئي نهين جانتِي. رڌي سڌي والي پي بهت هوتي هئ. يهان بئني پي لنڊن ڪي پارليامينٽ آد ديڪتي رهينگي. پرنٽو اس رڌي سڌي سين فائدا ڪچ پي نهين. ڏيڌار پي هوتي هئ. دويه درشتي سين، ان نئون سين نهين. اس سميه سڀ سانوري هئ. تهر ٻلي چڙهتي هو آرڻات باب ڪا بنتي هو. بابا پي ٻلي چڙها پورا، جو اڏوري ٻلي چڙهتي هئ تو ملتا پي اڏورا هئ. بابا پي ٻلي چڙها نان. جو ڪچ ٿا ٻلي چڙها ڏيا. جو اُتني سڀ ٻلي چڙهتي هئ، اُنڪو 21 جنمون ڪي ليئي پراپتي هوتي هئ. اسر جيوگهات ڪي بات نهين. جيوگهاتي ڪو مهاپاپي ڪها جاتا هئ. آتما آپني شرير ڪا گهات ڪري، يهه تو آچا نهين هئ. منش دوسري ڪا گلا ڪات ليتي هئ، يي آپنا ڪات ليتي هئ. اس ليئي جيو گهاتي، مهاپاپي ڪها جاتا هئ.

باپ ميني ميني بچون ڪو ڪتنا آچي ريت سمجھاتي هئ. تهر جانتِي هو ڪلپ ڪلپ،

ڪلپ ڪي سنگر ڀڳي اس ڪنپ ڪي ميلي ۾ آئي هئي. يهه وهي مات پتا هئي. ڪهتي هئي بابا آپ هين هماري سڀ ڪچ هو. بابا پي ڪهتي هئي هي ٻچي تهر آتمائين هماري هو. تهر ٻچي ڄانتي هو شو بابا آيا هوئا هئي ڪلپ پهلي موافق. جنهنون نين پوري 84 جنر ليئي هئي انهنون ڪو شرنهار ڪر رهي هئي. تمهاري آتما ڄانتي هئي بابا ناليجفل پنت پاڻ هئي. وه همڪو آبي ساري ناليچ ڊيتي هئي. وهي گيان ڪا ساگر هئي، اسپر شاسترون ڪي ڪوئي بات نهين. يهان تو ڊيهه سهرت سڀ ڪچ پوڻ آپني ڪو آتما سمجهنا هئي. ايڪ باپ ڪي بني هو تو اوڙ سڀ پوڻ ڄانا هئي. اوڙ سنگ ٻڌي يوگ ٿوڙ ايڪ سنگ جوڙنا هئي. گاتي پي هئي هر تمهاري سنگ هين جوڙينگي. بابا هر پوري ٻلهار ڄاڻينگي. باپ پي ڪهتي هئي هر تمهاري پر ٻلهار جاتي هئي. ميني ٻچي ساري وشو ڪي راجائي ڪا تمڪو مالڪ بناتا هون، مئن تو نشڪامي هون. منش پل ڪهتي هئي نشڪام شيوا ڪرتي هئي پرننو ڦل تو ملتا هئي نان. باپ نشڪام شيوا ڪرتي هئي، يهه پي تهر ڄانتي هو. آتما جو ڪهتي هئي هر نشڪام شيوا ڪرتي هئي. يهه ڪهان سين سيڪي هئي! تهر ڄانتي هو نشڪام شيوا بابا هين ڪرتي هئي. آتي هين ڪلپ ڪي سنگر يگ پر هئي. آبي پي تمهاري سنمڪ ٻئي هئي. باپ خد ڪهتي هئي مئن تو هون نراڪار. مئن تمڪو يهه ورثا ڪئسي ڏوڻ؟ سرشتي ڪي آد مڌيه آنت ڪا گيان ڪئسي سٺائون؟ اسپر پريرڻا ڪي بات هين نهين. شو جينتي مناتي هئي تو ضرور آتا هون نان. مئن آتا هون ڀارت ۾. ڀارت ڪي مهما سُناتي هئي. ڀارت تو بلڪل مهان پوتر ٿا، آب ڦر سين بن رها هئي. باپ ڪا ڪتنا ٻچون پر لو هئي. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي ٻچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني ٻچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) شريمت پر آپني ڪل ڪا اڏار ڪرنا هئي. ساري ڪل ڪو پاڻ بنانا هئي. باپ ڪو آپنا سچا سچا پوتاميل ڏينا هئي.

(2) ياد ڪي ٻل سين آپني ڪايا ڪو نروڳي بنانا هئي. باپ پر پورا پورا ٻلهار ڄانا هئي. ٻڌي يوگ اوڙ سنگ ٿوڙ ايڪ سنگ جوڙنا هئي.

وردان - سدا اُمنگ اُتساه ڪي پنڪون دواران اُڙني اوڙ اُڙاني والي مضبوط اوڙ اُٿڪيو

آپ آتمائين اُنِيڪ آتمائون ڪو اُڙاني ڪي نِمَت هو اس ليئي اُمنگ اُتساه ڪي پنڪ مضبوط رهي. سدا اِسي سمرتي ۾ رهو ڪ هر برهمڻ (B.K) وشو ڪلياڻ ڪي جوابدار هئي تو آلسيه اوڙ اَلبيلاپن ستنه سماپت هو ڄاڻينگا. ڪي پي ٿڪينگي نهين، جسر اُمنگ اُتساه هوتا هئي وه اُٿڪ هوتي هئي. وه آپني چهري اوڙ چلن سين سدا اوڙون ڪا پي اُمنگ اُتساه ٻڌاتي هئي.

سلوگن - باپ ڪي سنگ ڪا رنگ لڳا هوئا هو تو سڀ ٻُرائيان

سهج هين پريورتن هوڄاڻينگي.